

een Mand alene. Saa vidt jeg erindrer, anvendte jeg det Billede, at hvis man gaar ud fra, at der staar to lige intelligente, to lige kundskabsrige, to lige villiestærke Personligheder overfor hinanden, er det klart, at den, der sidder inde med hele Sagkundskaben og med det fulde Kendskab til Forholdene og til, hvad det drejer sig om, vil være den stærkeste, men Ministeren er den, der staar med det parlamentariske Ansvar overfor Rigsdagen. Et saadant System kan ikke andet end svække det parlamentariske Ansvar, svække Ministerens parlamentariske Stilling, fordi man nødvendigvis i saadanne Tilfælde maa ræsonnere som saa: Ja, det er rigtigt nok, at det er Ministeren, der har Ansvaret, men paa den anden Side ved vi jo godt, hvorledes det forholder sig, hvem han er henvist til at raadføre sig med, hvem der ved indgaaende Besked med Tingene. Det var de Synsmaader, jeg den Gang gjorde gældende. Jeg beklager i høj Grad, at man den Gang ikke fra konservativ Side var tilbøjelig til at gaa ind paa den Tankegang. Da vilde man bort fra Tvedelingen og over til Ordningen med Direktøren. Den fik man jo ogsaa. Det skulde glæde mig, om man nu i hvert Fald fra een Side indenfor de Konservative slutter sig til de principielle Betragtninger, jeg den Gang gjorde gældende paa mit Partis Vegne.

Holger Andersen: Jeg vil begynde med at takke den højtærede Udenrigsminister for, at han ikke drog i Tvivl, at de Bemærkninger, jeg fremsatte, da jeg første Gang havde Ordet, var dikteret af en meget stor og levende Interesse for Udenrigsministeriet og den Tjeneste, det Arbejde, der gøres der. Jeg skal nu paa dette sene Tidspunkt selvfølgelig ikke komme ind paa Enkeltheder igen, ej heller paa den højtærede Ministers Svar til det ærede Medlem Hr. Fraenkel og mig. Jeg synes, at i mange Henseender gav disse Svar ikke de fornødne Oplysninger, men i andre Henseender bebudede de, at de ønskede Oplysninger vilde fremkomme i Udvalget, og at det ogsaa vilde være bedre at fremsætte en hel Del af disse Oplysninger i Udvalget.

Hvad den omstridte Udnævnelse af den tidligere Udenrigsminister til Medlem af Delegationen til den økonomiske Konference i Genève vedrører, da maa jeg sige, at de almindelige Bemærkninger, den højtærede Minister nu fremkom med, forekommer mig ikke paa noget Punkt at have

afkræftet de Synspunkter, der blev gjort gældende, thi jeg maa gentage, at det her drejer sig om en økonomisk Ekspertkonference, og det er Sagens springende Punkt. Jeg har klart og tydeligt udtalt, at drejede det sig om en politisk Konference, vilde jeg finde, at den højtærede Udenrigsministers Udnævnelse af sin Forgænger vilde have været ganske uangribelig. Jeg ved meget vel at vurdere og skatte de Egenskaber, den tidligere Udenrigsminister var i Besiddelse af. Den højtærede Udenrigsminister appellerer nu til mig og siger: At have Næse og Bonsens har ogsaa sin Betydning. Ja, selvsagt har det sin Betydning paa en politisk Konference at have Næse og Bonsens, men hvor meget det betyder, naar man skal drøfte Toldtariffer og Restriktioner og alle mulige andre økonomiske Ekspertspørgsmaal, det synes jeg er noget vanskeligt at forstaa.

Saa talte den højtærede Udenrigsminister om, at man havde under Overvejelse at medgive Delegationen nogle økonomisk-tekniske Ekspertes, og man vilde vælge de bedst mulige Mænd; det var en ret svævende Tale, den højtærede Udenrigsminister holdt der. Jeg kan kun ønske, at disse Overvejelser maa føre til et virkeligt godt Resultat, og i øvrigt vil jeg med Henblik paa denne Delegation fastholde alle de Udtalelser, jeg fremsatte, da jeg forrige Gang havde Ordet.

Jeg er ikke gaaet i Enkeltheder med Hensyn til Udlandet; det fremhævede den højtærede Udenrigsminister udtrykkeligt. Jeg havde ikke fulgt det Eksempel, som andre ærede Talere havde givet, for der maa jeg være enig med den højtærede Udenrigsminister; dette finder jeg uheldigt. Men paa eet Punkt gjorde den højtærede Minister sig skyldig i en Forveksling eller Misforstaaelse, idet jeg skulde have talt om, at man aldeles forgæves ledte efter en Begrundelse for den Ordning, der her toges Sigte paa med Hensyn til det baltiske Spørgsmaal. Det var ikke i denne Forbindelse, jeg talte om, at man aldeles forgæves ledte efter en Begrundelse, det var i Forbindelse med Spørgsmaalet om Opretholdelsen af Stillingen som Raadgiver i Folkeret og de særlige Tillæg, som var tillagt ham, og disses fremtidige Opretholdelse, uanset at Stillingens Karakter paa afgørende Maade ændredes og begrænsedes. Det var i Forbindelse hermed, jeg citerede de herhenhørende Bemærkninger i Motiverne til Lovforslaget og fremsatte den omhandlede Udtalelse.

Den højtærede Udenrigsminister vendte